

Постъпило е Постановление от РП Разград, в което се сочи че производството е водено срещу ОЛ. КР. Д., ЕГН ***** от гр. И., обл. Разград, за това, че на 14.05.2021 г., в гр. Разград, от телефонен номер ***** чрез Единен европейски номер за спешни повиквания 112 към Отдел «Районен център 112» - Русе, Дирекция «Национална система 112» при МВР, е предал на дежурни служители (ОДЧ) в ОД на МВР - Разград и РУ на МВР-Разград, невярно повикване за тревога, а именно за поставено взривно устройство в сградата на Автогара - Разград - престъпление по чл. 326, ал. 1 от НК. Депозирано е предложение уличеното лице да бъде освободено от наказателна отговорност и да му бъде наложено административно наказание глоба.

В с.з.нарушителят Д., редовно призован се явява лично и със служебен защитник, не оспорва фактическата обстановка описана в Постановлението на РПП, не оспорва и правната квалификация на деянието. Признава вината си, изразява съжаление за стореното. Моли за минимално наказание.

Защитникът счита обвинението за доказано по категоричен начин, моли съда след като съобрази процесуалното поведение на обвиняемия в хода на двете фази на наказателното производство, изразеното искрено разкаяние, да определи глоба в минимален размер.

За РП Разград в с.з. участва представител – Прокурор С. М., който поддържа предложението, като моли съда при определяне размера на наказанието да вземе предвид предишното осъждане на обвиняемия за същото деяние и да определи глоба около средния посочен в НК размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Обв. ОЛ. КР. Д., ЕГН *****, е роден на ***** г. в гр. И., с българско гражданство, със средно образование, неженен, безработен, неосъждан, адрес за призоваване в страната: гр. И., обл. Разград, ул. “*****0.

На 14.05.2021 г. обв. Д. бил заедно с баща си в гр. Разград за да вземе епикриза за психиатричното си заболяване от д-р Борисова. Когато я видял обаче много се ядосал, понеже според него тя го оставила за лечение в психиатричното отделение в гр. Разград и му прибрала всичките вещи - запалка, телефон, а освен това не му давала да пуши цигари. След като взели епикризата обвиняемият и баща му се прибрали в гр. И., в дома им, където живеели. Още с прибирането си обв. Д. започнал да пие ракия, а след това и бира. Понеже ядът му още не бил преминал, в 20:38 часа същият ден, той се обадил от личния си мобилен телефон със СИМ карта с номер ***** на единен европейски номер за спешни повиквания (ЕЕН) 112 и казал на оператора, че в гр. Разград на автогарата има бомба, след което веднага затворил телефона. Операторът видял по локализацията на клетката от която е получено обаждането, че обаждания се намира в гр. И., поради което незабавно върнал обаждането. Попитал обвиняемия в кой град се намира бомбата, както и самият той от кое населено място се обажда, при което, обв. Д. повторил, че бомбата е поставена в сградата на автогарата в гр. Разград и отговорил, че самият той също се намира в гр. Разград. Отново на въпрос от оператора, но този път за името му, той се представил с имената „М. Д.“. След това му била поискана допълнителна информация, но обв. Д. прекъснал връзката.

Така получения сигнал незабавно бил предаден както до дежурен ОДЧ при ОД на МВР - Разград, така и до дежурен ОДЧ при РУ на МВР- Разград.

Предвид естеството на сигнала, а именно, че на обществено място - автогарата на гр. Разград е поставено взривно устройство - бомба, отново незабавно на мястото посочено в сигнала била изпратена сформиранията в РУ на МВР - Разград група, която реагирала при

получаване на сигнал за поставени взривни устройства в състав св. Н. Т. К. - инспектор, Св. П. - също полицейски инспектор, Й. Т. - полицейски служител КОС, дежурен по произшествия - полицейски инспектор Ст. Станев и помощник дежурен по произшествия - младши полицейски инспектор М. В.. Преди пристигане на групата районът около автогарата бил отцепен от свид. Х. К. Х. и М. М. - младши полицейски инспектори патрулно-постова дейност при РУ на МВР- Разград.

При пристигането на место свид. Н. Късов и колегите му установили, че в района на автогарата няма никакви хора и вратата на сградата е заключена. Извикали на място управителя на автогарата - И. М. И., който я отключил. Била извършена щателна проверка на помещенията и периметъра около автогарата, но взривно устройство не било открито, нито предмети с подозрителен произход.

Междувременно вследствие проведени незабавни оперативно- издирвателни мероприятия в гр. И. бил установен ползвателя на телефона, от който бил подаден сигнала, а именно обв. Д.. Същият го предал за нуждите на разследването с протокол за доброволно предаване от 15.05.2021 г.

При проведеното разследване от Дирекция „Национална система 112“ отдел „Районен център 112“ - Русе при МВР били изискани писмена справка и запис на CD носител относно постъпилия сигнал. От писмената справка е видно, че на 14.05.2021 г. в 20:38 часа е получено обаждане от лице, което се е представило с имена М. Д. от телефонен номер *****. На 14.05.2021 г. в 20:39 часа дежурен оператор ЕЕН 112 избира обратно телефонния номер с цел вземане на допълнителна информация.

На предоставения оптичен носител марка „maxell“, тип CD-R 700 Mb, с 2 броя аудио файлове във формат „wav“ била назначена техническа експертиза за изследването му, от заключението на която е видно, че от наименованието на аудиофайловете може да се определи телефонният номер, от който се звъни на ЕЕН 112, както и датата и часа на разговора (а именно горепосочените).

Текстовете от звукозаписите - обект на експертизата, са снети и представени в писмен вид в „Текстове на звукозаписите“ в изследователската част на протокола за извършената експертиза.

Изображенията от графичните файлове от предоставения оптичен диск са разпечатани в изследователската част на протокола за извършената експертиза.

На предаденият от обв. Д. мобилен телефон също била назначената техническа експертиза на мобилни устройства, от заключението на която е видно, че:

1. След извличане на информацията от телефонния указател на вещественото доказателство, не е намерен телефонен разговор с ЕЕН 112 на 14.05.2021 г. в часовия интервал 20:30 ч. - 20:45 ч.;
2. Предоставената за изследване нано SIM карта е на мобилен оператор Теленор. Картата е с № *****. Към момента на изследването картата не е активна, но на база входящи съобщения от оператор и регистрация в приложението „Viber“ може да се направи предположение, че SIM картата е с абонатен № + *****.

В SIM картата не е налична информация, която може да има отношение по настоящото ДП.

3. След направена проверка, не са установени записи за проведени разговори в посочения период.

При проведеното разследване на обв. ОЛ. КР. Д. била назначена съдебно-психиатрична експертиза от заключението на която е видно, че той се води на диспансерен учет към Психиатрично отделение при МБАЛ „Св. Иван Рилски“ — гр. Разград от месец април на

настоящата година (2021 г.) с диагноза Лека умствена изостаналост.

Анализът на материалите по делото, медицинската документация, както и проведения преглед сочат, че страда от Органично разстройство на личността при лице с лека умствена изостаналост. Симптоматична епилепсия - редки големи припадъци.

При освидетелствания интелектуално-мнестичния дефицит е в рамките на лека към умерена дебилност, поради което заболяването му не възпрепятства способността на Д. да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Уместно е да бъдат взети предвид съпътстващите цитираната диагноза у освидетелствания **намалени критични способности, по-слаби задръжки и повишена внушаемост, усилен и от алкохолната злоупотреба в конкретния случай.**

В хода на съдебното следствие нито от страна на обвиняемия, нито от страна на защитника не бяха направени възражения или оспорвания на така описаната в Постановлението на РП, фактическа обстановка, поради което съдът я намира за категорично доказана, а от там и обективната истина по делото.

От друга страна обаче По делото са налице безспорни доказателства относно психичното състояние на обв. Д. преди и по време на извършване на деянието. Съдът не споделя извода на вещото лице по назначената и извършена на ДП СПЕ, че обвиняемия с това обективно доказано заболяване и бил в състояние да ръководи постъпките си, поради което не е налице волевия момент при извършване на престъплението за което му е повдигнато обвинение. Заболяването датира от ранната възраст на обвиняемия и явно търпи прогресивно развитие с годините. Обв. Д. е бил на стационарно лечение както в МБАЛ – Разград, така и в ДПБ – Бяла, този факт сам по себе си говори за обостреното състояние на обвиняемия. На следващо място вещото лице относимо е коментирало състоянието на обв. Д. на процесната дата с посещението му при лекуващия психиатър, отключената при това посещение силна раздразнителност, до степен на агресивност, но в крайна сметка е дало заключение относно наличие на волевия момент от субективната страна на деянието, в което съдът намира противоречие.

От изложеното в настоящия случай с действията си обв. Д. формално е осъществил състава на престъпление по [чл. 326, ал.1 от НК](#), но неговата обществена опасност е явно незначителна. Тази преценка следва да се направи след отчитане на характера на конкретното деяние, с оглед възможността за засягане на обществените отношения, които са обект на престъпленията от този вид. По принцип обществената опасност на всяко деяние е негово конкретно обществено качество и се изразява в отрицателното въздействие върху конкретния вид обществени отношения, които са обект на защита. За правилната оценка на общественоопасния характер на деянията принципно е необходимо да се изяснени характерът, начинът и степента на засягане на обекта, **специфичните качества** на дееца и **субективните особености на неговата проява**. При възприемането на този подход следва да се заключи, че в настоящия случай обществената опасност на деянието е явно незначителна, т. е. налице е изключително ниска степен на обществена опасност. Този извод се налага с оглед личността на дееца – особеното му психиатрично състояние, отрицателната оценка, която сам дава на поведението си. Самото здравословно състояние на подсъдимия предполага една по – особена грижа към него наблюдение и контрол, а не налагане на каквото и да е наказание, което категорично според този съдебен състав не би осъществило целите си по чл. 36 от НК.

Предвид на изтъкнатото по-горе съдът прие, че с оглед на всички обстоятелства по делото в конкретния казус се разкриват съществени отклонения от типичното отрицателно въздействие върху обществените отношения, които по принцип се засягат от престъплението, както и че въздействието на инкриминираното деяние върху тези защитени обществени отношения е явно незначително, с оглед субективните му признаци, - личността на извършителя му. Така в настоящия случай следва да намери приложение разпоредбата на

[чл. 9, ал. 2 НК](#), тъй като се касае до явна незначителност на обществената опасност на инкриминираното деяние, поради което същото не е и престъпно.

Поради изложеното съдът призна обв. Д. за невиновен да е извършил престъплението, в което е обвинен.

По изложените съображения съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: